

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2022

Jiří Klimenta

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

KONSTRUKCE A FIKCE - WHEREABOUTS

Jiří Klimenta

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

KONSTRUKCE A FIKCE - WHEREABOUTS

Jiří Klimenta

Vedoucí práce: Prof. Mgr. Štěpán Grygar

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2022

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Jiří KLIMENTA**
Osobní číslo: **D19B0152P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimediální design, specializace Užitá fotografie**
Téma práce: **KONSTRUKCE A FIKCE – WHEREABOUTS**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Soubor fotografií na pomezí reality a fikce.

Tvůrčí záměr: Tvůrčím záměrem je zaznamenávat vlastní nalezený, či vytvořený osobní prostor.

Způsob realizace: digitální fotografie, analogová fotografie

Cíl: Cílem práce je seznámit se s a zobrazit možnosti a variace osobního prostoru ať již vykonstruovaného a skutečného nebo fiktivního, jakožto vlastního teritoria či zóny okolo člověka, která se v dnešním světě může občas zdát až nedosažitelnou.

Předpokládaný charakter výstupu: 5 výstavních tisků, publikace ve formě katalogu doplněného textem

Rozsah průvodní zprávy: 10 normostran textu

Rozsah teoretické části: **min. 10 normostran textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

JOST, Francois. *Realita/Fikce – říše klamu*. Praha: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2.
WALL, Jeff. *Selected Essays and Interviews*. New York: Museum of Modern Art, 2007. ISBN 978-0-87070-708-7.
SONTAG, Susan. *O fotografii*. Praha/Litomyšl: Ladislav Horáček – Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9.

Vedoucí bakalářské práce: **Prof. Mgr. Štěpán Grygar**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **29. dubna 2022**

L.S.

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2022

.....

podpis autora

Poděkování

Velice rád děkuji Štěpánovi Grygarovi za vedení a všechny rady při tvorbě této práce. Díky patří i celému ateliéru Fotografie na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara. Také děkuji Johance Porazilové, Alexanderovi Giannascolimu, Jonatanovi Aron Leandoer Håstadovi, Danielovi Rossenovi a všem kteří mě inspirovali při tvorbě.

Obsah

1 Mé dosavadní dílo v kontextu specializace	7
2 Téma a důvod jeho volby.	8
3 Proces přípravy, proces tvorby.	10
4 Popis díla a přínos pro obor	14
5 Závěr	14
6 Seznam použitých zdrojů.	16
6.1 Knižní literatura:	16
6.2 Internetové zdroje:	16
7 Resumé.	17
8 English resume.	18
9 Seznam příloh	19
10 Přílohy	20

1 Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

K tvůrčí fotografii jsem se dostal skrze pořizování analogových momentek, které mi velice brzy přestaly stačit. U nahodilých záběrů, které slouží jen jako memorabilie, mi brzy přestaly stačit jejich náměty, které závisely na konkrétních situacích. Analog jsem nepustil, ale začal jsem fotit na mobilní telefon, kdy jsem hledal krásu po většinu času jen vizuální. Kompozici a barevnost jsem nechal ve snímcích skládat podle citu, který mi v té chvíli nejvíce evokoval s fotkou spojené pocity. Díky studiu v ateliéru fotografie na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara jsem se brzy ale pustil do fotografie figury a především pak tvorby autoportrétní, které nahrávala pandemie Covidu-19 a s ní spojené omezení sociálních styků.

Důležitou motivací byla také častá nechuť trávit většinu, pro mě tolik důležitého procesu, u obrazovky počítače. Tento motiv se v této práci projevuje svou částečně performativní stránkou, kdy pro mě osobně byla část pořizování fotografií v plenéru důležitým zážitkem. Většina mých prací vychází z mé vlastní zkušenosti a prožitku, kdy věřím že má díla by mohla sloužit divákovi k vcítění se a srovnání se zkušenostmi svými vlastními. V tématech, kterými se zabírám, se nejvíce inspiroji v běžných a známých nesnázích, které si však sám intuitivně abstrahuji do podoby, jež má možnost být zaznamenána ve fotografiích. Největší vliv čerpám z cest a výletů, které se svým způsobem také staly srdcem této bakalářské práce. Ve svých dalších současných pracích stále raději pracuji s materiálem. Stává se pro mě zásadní pocit fyzického zásahu do díla a jeho postupný zrod, kterým nahrazuji dlouhosáhlou digitální editaci, jež přechází přímo do výstupu ve formě tisku.

Tato práce je i výsledkem mnoha různých inspiračních pramenů, konkrétně bych zmínil umělkyni Francescu Woodman, jejíž autoportrétní práce ve mně už dlouho zanechávají hluboký dojem a staly se jedním z prvních impulsů pro práce s vlastním tělem. Souvislostí mé práce s její je také fascinace opuštěným prostorem a různorodé přiznané snahy o splynutí s prostředím. Dalším umělcem jehož díla mě všeobecně ovlivňují je Wolfgang Tillmans, napříč jeho různorodou prací s fotografií, od momentek až k experimentálním abstraktním pracím, které vycházejí z analogového procesu zpracování fotografie, nacházím důležitý zdroj inspirace, i motivace do tvorby. Z nejsoučasnější vizuální kultury zmíním slovenského intermediálního umělce Jana Durinu, jehož starší fotografická díla,

například soubor „Horal“ z let 2016-2017, nebo „Dark Torment Almost Black“ z roku 2012 mě silně zasáhly a přesvědčily o možnosti vycházet v dílech ze svých nejhlubších psychických prožitků. Z jeho snímků na mě vyzařuje upřímná citlivost a křehkost každého zaznamenaného okamžiku v pestrosti s hlubokou divokou přírodou. Nechci opomenout také sochařku a výtvarnici Kateřinu Komm a její autoportrétní fotografické práce, jež doplňují a přidávají významy její jinak sochařské praxi.

V kontrastu se zmíněnými umělci cítím, že moje dílo neobsahuje onen upřímný moment otevření svého prožitku navenek. Často snad i nutkání po estetizaci ukrývá pocit, který jsem chtěl sdělit. Ve svém díle se také do jisté míry anonymizuji, skrývám tvář. Pravděpodobně ještě jakožto umělec zabývající se sám sebou nejsem připraven vše sdílet bez veškerých obav. Ve své bakalářské práci jsem hodlal tímto aktem pomyslně uzavřít jednu kapitolu tematizování jen a pouze sebe. V tomto aspektu jsem v této práci, které jsem věřil, že by mohla být závěrem těchto strastí, sám sebe zklamal.

2 Téma a důvod jeho volby

Má bakalářská práce a její téma vyplynula z postupné proměny mé tvorby a procesu, který jí provázel. Ve chvílích, kdy jsem měl pocit, že se ve své vlastní tvůrčí fotografii konečně nacházím, jsem si uvědomil, že místo pouze citových vizuálních momentek mám potřebu ve výtvorech hledat o trochu hlouběji. V slabších momentech psychického stavu, ze kterých všechny součásti mé bakalářské práce vycházejí, jsem si uvědomil, že by fotografický proces mohl být cestou, která mě dovede k poznání sebe samého. K ujasnění si prožitých chvil a pochopení prožitků. Začal jsem využitím fotografie ke zmírnění až moc rychle ubíhajících chvil, kdy jsem sám nevěděl kudy se mám v životě vydat. Často se v životě na moment zastavím a dělá mi problém pokračovat a přestože mi stav pozastavení přijde jako nekonečně funkční a tak moc příjemně bezstarostný, jsem protkaný pochybnostmi. Víím že v těchto zastavených chvílích je tok času o něco rychlejší a já mohu jen cítit že mi utíká. Stejně tak si uvědomuji kolik toho času dohromady vlastně doopravdy je a jak je náročné ho všechen smysluplně vyplnit. V tyto trudné chvíle však přišla idea zachytit tyto momenty v autoportrétní fotografii jež byla inspirována i školními zadáními, které mě v časech koronaviru, kdy setkávání se s cizími lidmi bylo částečně zapovězeno, donutily zaznamenávat sebe samého.

K mému konkrétně vybranému tématu, které se zabývá osobním prostorem mě však osud zvláště přitáhl. Tento prostor si sám pojmově vykládám bez ohledu na proxemické výklady a je pro mě místem, prostředím, ale i chvílí v čase, či etapou života, ve které se zrovna nacházím. Právě má nynější životní etapa, která se stále vnějšími, avšak i vnitřními zásahy tříští dál a dál, vytvořila pro vznik díla ideální podmínky. Z mého života se společně s dospělostí vytratily jistoty a na bedra tlačí větší zodpovědnost než kdy předtím. Snad proto jsem si najednou začal víc všimnout toho mého vlastního osobního prostoru. Ačkoliv mám prostor pro žití jasně stanoven a z mnou uvědomělé privilegované pozice jsou na mě kladeny velice nízké nároky na udržování si tohoto stavu, cítím velice často, že mi snad i byt, ve kterém jsem vyrostl a ve kterém nyní trávím většinu času, nevyhovuje a že je v něm větší pravděpodobnost k oné popsané trudomyslnosti.

Zásadní uvědomění přišlo na mé stáži v rámci programu Erasmus+ ve francouzském městě Orleáns, kdy jsem se najednou ocitl ve vlastním kolejním pokoji, uprostřed cizího města, jazyku a kultury. Ve svých nynějších vzpomínkách naivně myslím jen na nekonečnou volnost a klid na duši. Díky svému deníku z těch dnů si však uvědomuji, jak náročný stav mysli jsem tehdy prožíval. Byl jsem trochu ztracen. V tomto kolejním pokoji jsem si uvědomil jak moc mi může fotografie v rámci pochopení tohoto stavu pomoci, jak mi může pomoci se znovu nalézt. Ve Francii jsem se mohl ztratit i fyzicky velice jednoduše, stačilo zvolit jednu z cest od domu, kterou jsem ještě neprošel a vyrazit. Docházím pak ke specifickému stavu mysli, kdy se ve stejný moment ztrácím v hlavě i ve fyzickém světě.

Uvědomil jsem si že tento stav vyhledávám už spoustu let. Od dlouhých nočních cest Prahou pěšky domů až k cestám po horách se vším potřebným na zádech. V průběhu těchto cest a na místech kde cítím že čas, prostor, i třeba podmínky počasí jsou mi nakloněné, mám možnost si svůj vlastní prostor konstruovat kdekoliv. Jde se mnou, ale i zůstává na místech která jsem navštívil. V úspěšných chvílích má můj prostor možnost se rozpínat, rozprostírá se do nejširšího okolí. Jakákoliv maličkost, která naruší tuto atmosféru však může tento křehký proces zarazit. Osobní prostor se v tu chvíli smrskne zpět do mě. Ve slabších chvílích, které jsou psychicky náročné cítím, že tento prostor jakoby se zmenšoval a strasti světa mají čas a místo mě nalézt. Můj osobní prostor je tam, kde se ztrácím, ale zároveň mám možnost se znovu nalézt. Problémy mohu řešit s odstupem a zpoza ochranné zdi osobního prostoru. Zlomem se stal moment, kdy jsem si sám uvědomil, že

být ztracen na místech o kterých mohu říct, že se stávají mým prostorem, je pro mě důležitou potřebou.

Zaznamenání snímku mi potvrzuje moje imaginativní přivlastnění si prostoru. Jak píše Susan Sontag: „Fotografie jakoby nebyly ani tak výpověďmi o světě jako spíše jeho částmi, miniaturami reality, které si kdokoliv může zhotovovat, či přivlastňovat“¹. Později ve stejné knize také píše: „Fotografování má nevyhnutelně za následek určitou povýšenost vůči skutečnosti, místo existence „tam venku“ se svět ocitá „uvnitř“ fotografií“². Proto je fotografie jedním z médií, které mi nalezení se umožňuje a také mi dává možnost stav ztracené mysli ve snímku ustanovit, zpětně revidovat, chápat a poté pokračovat dál.

3 Proces přípravy, proces tvorby

Přestože v jsem podobné projekty načal už dříve, kdy jsem však autoportretizaci až na pár výjimek vnímal jen jako cestu za vizuálním ztvárněním chvíle, začala pravá příprava a první fotografie vznikly až tehdy v Orléans. I když jsem si tím stejným stavem už mnohokrát předtím prošel, až jeden den na konci února 2021, asi tak měsíc po začátku Erasmu jsem se rozhodl překonat svůj tvůrčí blok, který mě ve Francii dostihl, snad i přemírou inspirace, ale hlavně mnou vytvořeným fikčním tlakem, který mě nutil přemýšlet o tom, že každé dílo, které tam vytvořím musí být skvělé a musí o míle překonat mé předchozí snažení v Česku. Neradost v průběhu večerního pandemického zákazu vycházení, která mě donutila trávit chvíle krásného večerního světla přemýšlením na pokoji, jsem konečně překonal. Snad poprvé ve Francii jsem vytáhl fotoaparát a povedlo se mi využít těch několik chvil, kdy se stíny postupně slévaly v namodralou, ještě zimní tmu, kterou rušily jen pravidelně rozmístěná zlatá světla v domě přes dvůr. Když jsem dofotil, uvědomil jsem si jak moc klidnější najednou jsem, jakoby se svět lehce napravil a dovolil mi si znova uvědomit kde jsem a co všechno mám na dosah.

O dva měsíce později, kdy už ze zimy zbyla jen rozvodněná řeka Loira jsem se, oslaben po krátké nemoci, vydal fotit do přírody. V opuštěném korytě potoka, který se vinul vlhým tmavě zeleným lesem, na sklonku šedivého dne jsem našel další prvek volnosti a cesty za svým cílem. Radost ze živé přírody, z možnosti vytratit se ze zpevněných cest

---

¹ SONTAG, Susan. O fotografii. Praha/Litomyšl: Ladislav Horáček – Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9, s.10

² SONTAG, Susan. O fotografii. Praha/Litomyšl: Ladislav Horáček – Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9, s.78

kamkoliv. Tématicky byla tato vzniklá série však zúžená, pocit oproštění od světa nacházím ve snaze napojit se na přírodu. Stačí si vybrat pěšinu, která vypadá, že může kdykoliv skončit. Můj konstruovaný osobní prostor se v těchto chvílích mohl konečně volně rozpínat a hledat svoje vlastní hranice, které však mohou být a také často byly narušeny mnoha faktory: lidmi, hlukem, ale i pozůstatky civilizace ve formě všudypřítomného odpadu.

Jeden z projektů, který také provázal mou cestu za hledáním osobního prostoru byl projekt „Island I“, ten pojednává o řece Loire, která městem Orléans protéká a jejíž výška hladiny se ze dne na den rapidně mění a odhaluje, či skrývá mnoho ostrovů, pláží a břehů. Fotografie těchto momentů jsem začal sbírat i kvůli jejich vizuální kvalitě, ale později jsem si uvědomil, že se v této nekonečné proměně dá najít jakýsi fikční prostor, jež nikdy nebyl a nebude existovat, ale může poskytovat útěchu pro toho, kdo tento svůj idealizovaný osobní prostor hledá. Fikce zde má význam jaký ho popsal François Jost: „[...] není jejím cílem, aby byla považována za skutečnost, naopak chce vytvořit svět, který může existovat sám o sobě a kterému uvěříme, přestože má vlastnosti, které se od našeho světa liší (od Coleridge tomu říkáme „potlačení nedůvěřivosti“).“³ Tato idea se později výrazně promítla i do tvorby mé bakalářské práce.

Zbytek pobytu ve Francii byl prolnut hlavně častými výlety do neznáma, ve kterých jsem nacházel onen motiv zásadní pro tvorbu této závěrečné práce. Na místech na která bych se jednou rád vrátil, jsem se utvrzoval ve svých ideách o nacházení osobního prostoru na každém místě, kde se dovedu odprostit od toho s čím jsem tam přišel. Po návratu domů z Erasmu jsem už na výlety chodil trochu s jiným očekáváním a jiným pocitem. Léto do běhu roku vsadilo klín jiných dnů, horkých, strávených na cestách a na skautském táboře. Mezi lidmi, kteří mají v hlavě jen ono léto a zaří jako kdyby bylo daleko vzdálené. Ale pak si přišlo i pro mě a trochu se mi vrátila veškerá nejistota, ve které se mi myšlenka na hledání osobního prostoru na cestách známých i neznámých vrátila a já jsem se ji rozhodl najít.

Přímo bakalářská práce začala inspirací v mém nejbližším okolí, na pražském Jižním městě. Od dětství mě fascinují dlouhé pásy křovin podél silnic i uvnitř sídliště, brzy jsem totiž zjistil, že tento souvislý porost vytváří zastřešený uzavřený prostor, připomínající mangrovy, do kterého se dá vstoupit a ve kterém se lze ztratit zrakům z okolí i sám sobě.

---

³ JOST, Francois. Realita/Fikce – říše klamu. Praha: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2, s.47

Tyto prostory různě náročně přístupné spojuje nepředvídatelnost nálezů věcí ztracených, zapomenutých a odhozených. Ve fyzicky náročných akcích jsem se zde snažil zachytit své snažení o nalezení vlastního prostoru uvnitř této doslovné městské džungle. Bohužel fyzická náročnost pohybu v prostoru omezeném křovinami překonala všechny snahy o nalezení klidu a útěku před světem a trvale narušovala proces. Trny, ale i nejistota z možných odpadů mě donutila brzy z křovin uniknout. V rámci snažení jsem ale měl možnost dostat se na další a další nedostupná místa v místní městské krajině, proto i na tuto část tvorby rád vzpomínám.

Další dvě cesty za osobním prostorem opět skončily jen zážitkem, zpětně jsem si uvědomil, že tyto cesty hledaly cíle na místech mému běžnému životu moc vzdálených. Při trávení času v Krkonoších mě přitáhly odtáté fleky na loukách jinak zavátých zmrzlým sněhem. Přírozeně vytvořené a dokonale ohraničené plochy země mě přesvědčily, že by se mohly stát zhmotněním mé idee. Krajina změněná sněhovou pokrývkou mi dodala atmosféru cizího a neobjeveného. Poslední cestou, z níž jsem fotky nakonec nepoužil, byla cesta do uměle vytvořených slujů u lomu Alkazar kousek od obce Srbsko v údolí Berounky. Jeskyně a další prostory schované v masivu země se stávají součástí mých cest čím dál tím častěji. Skryty lidskému zraku vedou do útrob světa a otevírají nové perspektivy. Souvisejícím faktorem, který měl odjakžív vliv na mé focení a putování, je chťič po adrenalinu, zejména v situacích, kdy mám zodpovědnost jen a pouze za sebe vlastního. Závisím sám na sobě, na každém svém dalším pohybu vpřed a uvědomuji si tak o to víc můj život ve svém fyzickém těle. Adrenalin může pramenit z nebezpečí odhalení mě samého na místě, kde bych neměl být, ale i z hrozby těžkého úrazu při dosahování míst, která se vymykají běžným cílům při zkoumání krajiny.

Další ideou, kterou jsem původně plánoval do bakalářské práce zapojit byl přímo konstruovaný objekt, kterým bych svůj prostor vytvořil a mohl ho přesouvat do různých prostředí. Snaha o vytvoření vlastnoručně ušitého stanu se záclonoviny bohužel skončila ve fázi tvorby. Náročnost konstrukce nedostačovala na mé schopnosti a vizuální dojem mě nepřesvědčil o smyslu tohoto pachtění.

Po těchto víceméně fotograficky neúspěšných pokusech, jsem se vydal do míst nejběžnějších, mezi mé známé lesy a pole. Ačkoliv jsem se cítil pod tlakem z bakalářské práce, která stále nevznikala dle mých představ, dovedl jsem se v ten moment zastavit. Cítil jsem, že nemusím hledat nic speciálního. Najednou jsem ležel v trávě pod korunami

mladých smrků a věřil jsem, že můžu začít. Svůj tematický osobní prostor jsem našel na hromadách větví, které zbyly po krajině na velkých mýtinách způsobených kůrovcovou kalamitou. Motiv destrukce, ale zároveň i možného čerstvého začátku mi přišel osvobozující. Byl narušen jen pohledem na nově vysázené jehličnany po okolí, které se do těchto nížin mnohdy vůbec nehodí. Kupy nařezaných větví mi vytvořily umělé útočiště, na kterém jsem se cítil povznesen nad auru zpleněného prostoru uvnitř jinak zdravého lesa.

Poté jsem se nechal kroky dovést do Krčského lesa - ještě bližšího, obklopeného sídlišťemi a pražskými dálnicemi. V původně industriálním objektu jatek Interlov, ze kterých už zbyly jen podlahy a který pomalu s lesem začínal splývat, už bohužel začala developerská výstavba. Stále jsem se ale dostal k oněm dlaždicovým podlahám, jež mi dovolily si vytvářet fiktivní prostory, ve kterých jsem volný - na své vlastní podlaze, ve svém vlastním těle. Blízka hora písku dovezeného začínající stavbě mě přesvědčovala o tom, že tento mnou mnohokrát navštívený brownfield zmizí. Stane se z něho pro mě další generická změť kancelářských budov, a i když developer přesvědčuje okolí že bude stavět i stavby obytné a dodá další sociální zázemí Jižnímu městu, jeho doposavadní snahy mi jen ukrajují z onoho lesního ostrova a ubírají mu onu až překvapivou divokost a přírodní plnost. Proto jsem si symbolicky přivlastnil tuto navezenou horu písku. Deklaroval jsem jí za vlastní a dočasně jsem na ní zanechal stopy po mém dobývání jejího vrcholu.

Svou fotografickou stopu jsme také zanechal v ruinách už mnoho let zaniklé restaurace Hájovna. Další postupně zarůstající a mizící místo, kde jsem už byl nejednou. Má vlastní imaginativní konstrukce zde vznikala na základech původní restaurace. Strop tvoří už dlouho vzrostlé stromy, které společně s podrostem postupně převrstvují původní stavbu. Podlahu, kterou jsem ve fotografiích využil ale někdo pravděpodobně pravidelně zametá a zdůrazňuje tak kontrast lesa a přísně pravidelného tvaru dávného místa setkávání se.

Neopomenutelnou součástí všech těchto výletů a uvažování v jejich průběhu byl poslech hudby, která mě provázela kdykoliv jen mohla. Vycházky tak často začínaly i končily, jejich atmosféra byla poznamenána právě i skladbami. Po zastavení hudby pak i ticho zvláště vyniklo. Poryvy větru ve stromech i vzdálený šum provozu zněl jinak. V hudbě nacházím tento skutečný osobní prostor trochu jinak, je jen jedním z faktorů, který tento prostor vytváří, samotná mi může můj vlastní prostor vytvořit jen ve velice specifických situacích, kdy ji dovolím mě plně obklopit a uzavřít ve své bublině.

4 Popis díla a přínos pro obor

Výstupem mé bakalářské práce je soubor výstavních tisků digitálních fotografií v různých velikostech, kdy jsem inspirovaná například výstavní praxí zmíněného Wolfganga Tillmanse. Práce nejsou speciálně adjustované, nejsou rámované, stavím je na úroveň jakéhokoli plakátu vylepeného na ulici. Za podklad slouží kusy drátěného plotu. Symbol lidského chtíce po uzavření svého prostoru, v tomto případě chladným kovem, jež vysílá jasný signál úzkostlivých snah o ochranu svého domnělého soukromí. Vychází také z mé fascinace opuštěnými budovami a objekty, kdy již často zdeformovaný, či potrhaný drátěný plot na místě zůstává jako tiché memento a cejch úpadku dřív pečlivě ohraničeného místa. Pomalu se sklání a padá k zemi a flora prorůstá skrz jeho oka, jako kdyby pletla do drátěného rastru svůj vlastní vzorek. Poslední inspirací je pletivo stavěné v lese, ochraňující čerstvě vysazené stromy před zvěří i lidmi. Tyto chráněné prostory často překvapí uprostřed ničím nerušené divočiny, jejich zbytky a kusy drátů použité při stavbě jsou občas navždy zapomenuté v lese a tvoří specifické skulptury uprostřed přírody. Plot také využívám k tvorbě objektů, kterými práci doplňuji. Ty odkazují na můj vysněný stan, fyzickou konstrukci mého osobního prostoru.

Výstavní forma mé práce je otevřena adaptací pasující k místu expozice. Doplňkem práce jsou dva ziny obsahující fotografie použité ve výstavním souboru a fotografie z ostatních cest. Prvotní cesty krajinou jsem dokumentoval i analogově, některé z těchto fotografií jsou nakonec využity v druhém zinu.

Tato práce by mohla přinášet oboru další pohled na zobrazování vlastního, či cizího mentálního stavu a hlubokých psychických zážitků za použití autoportrétních snímků. Svým způsobem také přináší další varianty estetizace míst opuštěných a zapomenutých s pomocí vlivu zakomponované figury.

5 Závěr

Momentálně věřím, že celý projekt je dočasně hotový jelikož nenacházím nutkání hledat prostory další. V budoucnu bych se ale rád k projektu vrátil a obohatil ho i o další média. Přestože mi fotografie tento projekt umožnila začít, v tuto chvíli už mám pocit, že je také

zdrojem jeho hranic a limitů. Jak jsem zmínil na začátku, potřebuji nyní najít cestu jak svou strast opravdu otevřít publiku. Přestat se schovávat a nalézt sebevědomí k upřímné nabídce poznání mého nitra. Fotografie mě nekompromisně odhaluje, tento vliv pravděpodobně také zapříčinil moje nutkání se více schovávat, jež bych rád překonal. Duchovní část tohoto projektu považuji ale za úspěšnou. Skrze cesty za nacházením osobního prostoru jsem si uvěřil, že je možné ho i v dnešní době nacházet na místech, která jsou mi dobře známá. Dovedl jsem se tam ztráct i nacházet a poskytly mi v komplikovaných časech, jaké nyní jsou, pocity víry ve dny další. Zpětně pochybuji, jestli jsem onen vytčený cíl dovedl opravdu najít. Jsem za to rád.

6 Seznam použitých zdrojů

6.1 Knižní literatura:

JOST, Francois. *Realita/Fikce – říše klamu*. Praha: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2

WALL, Jeff. *Selected Essays and Interviews*. New York: Museum of Modern Art, 2007. ISBN 978-0-87070-708-7

SONTAG, Susan. *O fotografii*. Praha/Litomyšl: Ladislav Horáček – Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9

6.2 Internetové zdroje:

DURINA, Jan, osobní portfolio [Cit. 25.04.2022]. dostupné z: <http://jandurina.com/>

KOMM, Kateřina. osobní portfolio [Cit. 25.04.2022]. dostupné z: <http://www.katerina-komm.com/>

HOLAJOVÁ, Denisa, Miliardář Passer odstartoval výstavbu na Roztylech. Jako první vyrostou kanceláře. In: *E15.cz* [online]. 8.11.2021 [Cit. 25.04.2022]. dostupné z: <https://www.e15.cz/byznys/reality-a-stavebnictvi/miliardar-passer-odstartoval-vystavbu-na-roztylech-jako-prvni-vyrostou-kancelare-1385107>

7 Resumé

Tato práce vychází z mých vlastních životních prožitků a z potřeby neustálého hledání vlastního osobního prostoru. Po zkušenosti z kladným vlivem pozastavení se nad různými psychickými stavy za pomoci fotografie v průběhu mé autoportrétní tvorby z posledních dvou let, jsem se rozhodl toto médium využít i v hledání onoho prostoru. K momentu uvědomění této možnosti došlo v průběhu mého pobytu ve Francii v rámci programu Erasmus+, kde jsem přehodnocoval praktické využití fotografie ve prospěch vlastního mentálního stavu. Výsledkem této bakalářské práce je série autoportrétních fotografií, ve kterých jsem nacházel určitá specifická místa, která mi umožnila ztrácet se sám v sobě a budovat fiktivní prostředí, jež mi vyhovují na cestě za nalezením se v daném momentu. Nakonec jsem došel vyhodnocení, že fotografie částečně působí jen jako memorabilie pro mě samého a nepůsobí navenek tak jak jsem původně zamýšlel, proto věřím, že soubor by měl být v budoucnu dále rozvinut, pravděpodobně i pomocí jiných medií, než jen fotografie. Práce je doplněná o dva ziny, první je složený z fotografií využitých ve výstavním souboru a druhý z těch, které k výsledkům jen vedly. Výstavní série je adjustovaná bez rámu na drátěných plotech, které jsou využity z důvodu jejich různorodých symbolických významů v přírodě a ve městě.

8 English resume

This work is based on my own experience and on my need of constant need to search for my own personal space. After practicing the good influence of pausing different mental states with the use of photography during my self-portrait era in the last two years, I decided to try to use this medium to also find this space. I realized this possibility during my stay in France, as a part of the Erasmus+ programme, where I reconsidered the practical use of photography in favour of my own mental well-being. The result of this bachelor work is a series of self-portraits, in which I searched for specific places, where I was enabled to get lost in myself and to create fictional spaces, in which it is possible to find myself again in the given moment. In the end, I figured out, that the photographs partly act just as memorabilia for myself and to the viewer they don't act as I wanted them to in the beginning. That's why I believe this work is in the future still to be continued, possibly with the help of other mediums. The work is supplemented by two zines, one of them made out of the series used in the exhibited series and the other out of the photos which only led to the final result. Exhibited photographs are adjusted without frames on old wire fences, because of their multiple symbolic meanings in nature and in the city.

9 Seznam příloh

- příloha 1 - fotografie z výstavního souboru 1
- příloha 2 - fotografie z výstavního souboru 2
- příloha 3 - fotografie z výstavního souboru 3
- příloha 4 - fotografie z výstavního souboru 4
- příloha 5 - fotografie z výstavního souboru 5
- příloha 6 - fotografie z výstavního souboru 6
- příloha 7 - fotografie z výstavního souboru 7
- příloha 8 - fotografie z výstavního souboru 8
- příloha 9 - fotografie z výstavního souboru 9
- příloha 10 - fotografie z výstavního souboru 10
- příloha 11 - fotografie z výstavního souboru 11
- příloha 12 - varianta expozice 1
- příloha 13 - varianta expozice 2
- příloha 14 - varianta expozice 3
- příloha 15 - fotografie z původního procesu 1
- příloha 16 - fotografie z původního procesu 2
- příloha 17 - analogová fotografie z rešerše 1
- příloha 18 - analogová fotografie z rešerše 2
- příloha 19 - analogová fotografie z rešerše 3
- příloha 20 - zin „Whereabouts - in“ a „Whereabouts - out“
- příloha 21 - ukázka: zin „Whereabouts - in“
- příloha 22 - ukázka: zin „Whereabouts - out“

10 Přílohy

příloha č. 1

příloha č. 2

příloha č. 3

příloha č. 4

příloha č. 5

příloha č. 6

příloha č. 7

příloha č. 8

příloha č. 9

příloha č. 10

příloha č. 11

příloha č. 12

příloha č. 13

příloha č. 14

---

^x Měřítka: Největší fotografie je o velikosti 841x594mm.

příloha č. 15

příloha č. 16

příloha č. 17

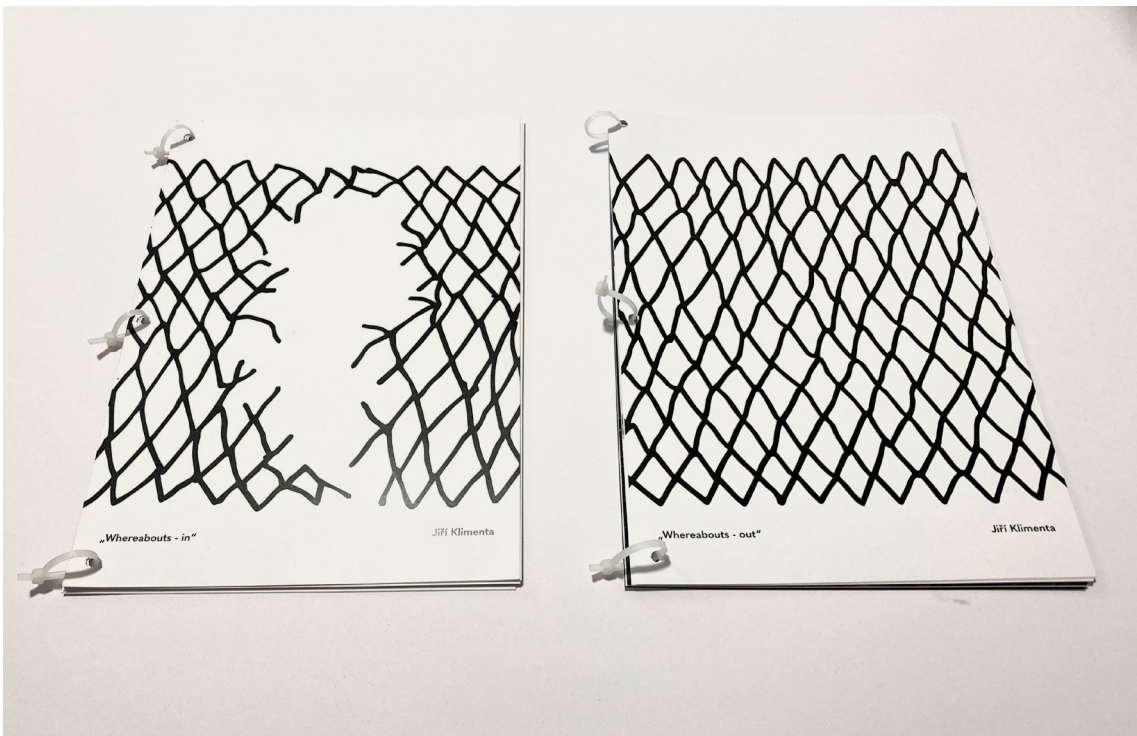

příloha č. 18

příloha č. 19

příloha č. 20

příloha č. 21

příloha č. 22